

SAYIN HÜSEYİN AYAN HOCAM İLE BİR ANIMIZ

Dr. Zülfi GÜLER*

1982 yılının son günüydü. Doktora sınavına giriyordum. Atatürk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Dekanlığı odasında, sınav jürisi ve dinleyiciler ile büyük bir masa etrafında oturmuştuk. Jüride doktora hocam Haluk İpekten, Hüseyin Ayan ve Orhan Okay hocalarım vardı. Haluk Bey ortada, Hüseyin Bey onun sağında, Orhan Bey solunda oturmuşlardı. Ben de Hüseyin Bey hocamın yanında oturuyordum.

Fuzuli Divanından bir sayfa açtılar, bir gazeli gösterip bunu oku dediler. Okurken, son beyitte bir kelimedede takıldım; Türkçe ek almış Arapça bir kelimeydi. Duraksadığımı görünce, Hüseyin Bey Hocam hemen parmağını uzattı, kelimenin ek harfini kapattı “böyle bak” dedi; bu hareketiyle kelimeyi okuyabilmemi sağladı. Sıra açıklamaya geldiğinde, gazelin bir beytinde “şâne” kelimesi geçiyordu. Belki anlamını bilmem düşüncesiyle Hocam, önündeki kâğıda bir tarak resmi yapmış kaleminin ucuyla bana gösteriyordu. Acaba Hocam neyi işaret ediyor diye hiç şaşırmadım; çünkü resmi çok güzel çizmişti, tarak olduğu apaçık belliydi.

Bu davranışlarıyla Hüseyin Ayan Hocam, sınav sırasında da öğreticiliğini göstermişti.

Dinleyiciler arasında bulunan Muhan Bali Bey Hocam bana “yarın bir yıllık doktorum diyeceksin” demişti; o akşam yılbaşı akşamıydı. Jüri üyelerini yemeğe davet teklifini önce Hocam Haluk Bey’e söyledim. Haluk Bey, “yahu Zülfü, bu yılbaşı akşamı Orhan da gelmez, Hüseyin de, en iyisi gel ben seni davet edeyim” dedi.

Haluk İpekten Hocam hakikaten ipektendi. Hepsi de öyleydi.

---

* Fırat Üniv., Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Öğr. Üyesi.